

ΠΕΡΣΕΑΣ ΚΑΙ ΜΕΔΟΥΣΑ

Ο Περσέας, γιος του Δια, του βασιλιά των θεών, ανέλαβε στα νιάτα του μια τρομερά επικίνδυνη αποστολή, αυτή που του χάρισε αιώνια φήμη και δόξα.

«Αχ! Η κατάρα μας λέγεται Μέδουσα» εξήγησε εκείνος. «Κάποτε ήταν μια νέα όμορφη, κόρμαζε όμως πολύ για την ομορφιά της. Και οι θεοί την άκουσαν και την πιμώρπισαν. Οι μπούκλες των μαλλιών της μετατράπηκαν σε φίδια. Η όμορφη Μέδουσα έγινε τέρας αποτρόπαιο. Μ' ένα της βλέμμα πετρώνει όποιον την κοιτά κατά πρόσωπο.

Ο Περσέας υποσχέθηκε ότι θα νικήσει ότι θα πεθάνει.
Πώς θα τη σκότωνε, αφού δεν ήταν δυνατόν ούτε να την κοιτάξει;

Η Αθηνά

και ο Ήρμης κατέβηκαν από τον Όλυμπο
για να βοηθήσουν.

«Θα σου δανείσω τα φτερωτά μου
σανδάλια» είπε ο Ήρμης. «Μ' αυτά θα
πετάξεις μέχρι τη σπηλιά της Μέδουσας».

«Κι εγώ θα σου δανείσω την ασπίδα
μου» πρόσθεσε η Αθηνά.

Χρησιμοποίησέ τη
σαν καθρέφτη όταν θα πολεμάς τη Μέδουσα.

Κοίτα το είδωλό της στην ασπίδα. Έτσι θα ξέρεις πού να
χτυπήσεις με το σπαθί σου».

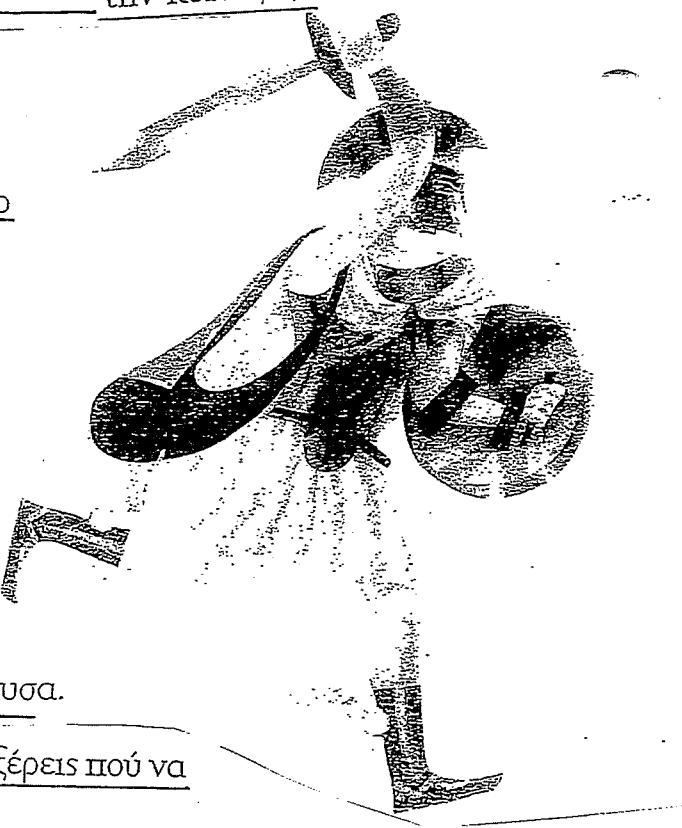
Καπνός έβγαινε από μια σπηλιά. Μπροστά του είδε μια σειρά από αγάλματα.

Ήταν τα σώματα των ανθρώπων που τα ξαν βάλει με τη Μέδουσα. Τους είχε κάνει όλους πέτρα.

«Μέδουσα, είμαι ο Περσέας, γιος του Δια! Σε προκαλώ σε μάχη!»

Τα μαλλιά της, μια μάζα από

τους φίδια. Πράσινα λέπια κάλυπταν το σώμα της, από τα πόδια μέχρι το κεφάλι. Διπλωτήριο έσταζε από τους κυνόδοντές της.

Ο Περσέας κορφώσε τα μάτια του
στο πρόσωπο της Μέδουσας που καθρε-
φίζοταν στην ασπίδα. Βοφές το σπαθί

του. Και στύπιο! Το κεφάλι της
Μέδουσας πετάχτηκε μακριά

από τους ώμους της.

Ακόμα και νεκρό, το φοβερό πιρόσωπο της
Μέδουσας είχε τη δύναμη να πετρώνει τους αυθρώ-
πους.

Γυρίζοντας αλλού τη
μάτια, έπιασε το κεφάλι και το έκωσε σ' ένα δερμά-
τινο σάκο, πέταξε μακριά, στην δάλη δέρη

του φιεσανού.

Ξαρδυγικά, δάκρυος κάποιον να καλεί σε βοήθεια «Λέγομαι Ανδροφέδα» . . . Οι

γονείς μου ζάτησαν από τους θεούς να τους συγχωρέσουν.

«Είμαν στον πατέρα μου για θυσίαση την κόρη του, αφί-

νούτας να την καταβιούχθει το τέρας» Με
έδεσαν σ' αυτόν εδώ το βράχο. Και ωρα περιπένω το τέρα-

νούτας το Περσέας τράβηξε το σπαθί του. Πέταξε πάλι κευμά για να επιτεθε-

θάτο, «Είναι εδώ!» > Ο Περσέας τράβηξε το σπαθί του. Η γάλη συνεχίστηκε για ώρες.

Χτύπησε το ξέπλες ταύρα και ξανά, το ξέπλες γλιστρούσε μέσα στα κύματα και κάθισκε
ξύπνιο το γυνόν σπρείο της δύναμης.

Ο Περσέας έπιασε τις αλυσίδες της Ανδροφέδας.
για πάντα.

και πέταξε μαζί της ψεύτι το παλάτι του πατέρα της.

Πώς μπορούμε να σε αντιτρίψουμε;» Ο μόνος θησαυρός που θέλω» απάντησε ο Περσέας

«είναι το κόριστο, η μόνη λοιπή είναι να την κάνω γυναικα μου.

Ετοι, ο Περσέας και η Ανδροφέδα παντρεύτηκαν. Όλο το βασίλειο ή μαζεύτηκε στο παλάτι για το γάμο

Μια οράδα νεαρών, οπλι-σημένων με σπαθά και δόρατα, όρμησε στην αίθουσα

«Φιγέας συγράζομαι» είπε ο αρχιγάρδος. «Η Ανδροφέδα δεν είναι δικάιο σου.

Ο πατέρας της που πάντα είχε υποσχεθεί πρωτού τη δέση στο βράχο. «Τίτε θέα την πάρω μάγος μου!»

Ο Φιγέας τράβηξε το σπαθή του και κήμιξε εναγύτον του Περσέα.